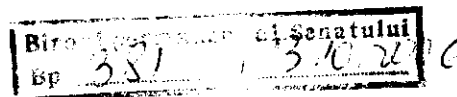
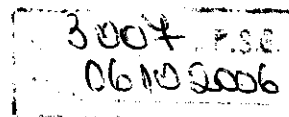

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată*, inițiată de domnii deputați Petre Străchinaru și Petru Movilă din Grupul parlamentar al PD și de doamna deputat Raluca Turcan din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 381/2006).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 16 alin. (1) al Legii nr. 10/2001, republicată, în sensul includerii în categoria imobilelor ce vor fi retrocedate și pentru care este prevăzută obligația foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora de a le menține afectățiunea pe o perioadă de până la 5 ani și a *imobilelor ocupate de instituții culturale* (pct. 4 de la Anexa nr. 2 lit. a)).

De asemenea, se propune următorul text pentru pct. 4 al Anexei nr. 2 lit. a) din Legea nr. 10/2001, republicată: *Imobile ocupate de instituții publice de cultură (muzee, biblioteci, instituții de spectacole și concerte,*

așezăminte culturale, alte instituții publice care desfășoară activități culturale).

II. Propuneri și observații

1. Principalul act normativ cu caracter reparator, având ca obiect restituirea în natură/prin echivalent a proprietăților - terenuri și/sau construcții - preluate abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, este Legea nr. 10/2001, rezultat al consultărilor avute în plan extern de România, consultări necesare pregătirii unei legislații adecvate aplicării în plan intern a cerințelor Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Acestei legi i-au fost aduse importante modificări și completări prin Titlul I din *Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*.

Astfel, urmare a noilor modificări legislative, vor fi restituite în natură toate imobilele deținute în prezent de către stat sau de alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, inclusiv acelea care până la data de 25 iulie 2005 - data intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005 - erau exceptate de la restituirea în natură. Este vorba despre imobilele ocupate de instituții publice, sedii ale partidelor politice, sedii ale ambasadelor, unități sanitare, instituții de învățământ din sistemul de stat, *instituții culturale*, etc. Așadar, putem afirma că cele mai importante modificări au fost aduse fostului art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată.

2. Referitor la categoria imobilelor circumscrise exceptărilor de la restituirea în natură, acestea erau enunțate în primul alineat al textului legal invocat. Era vorba despre imobilele ocupate de unități bugetare din învățământ, din sănătate, așezăminte social-culturale sau de instituții publice, sedii ale partidelor politice legal înregistrate, de misiuni diplomatice, oficii consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România, precum și de personalul cu rang diplomatic al acestora, necesare în vederea continuării activităților de interes public, social-cultural sau obștesc.

Urmare a modificărilor aduse acestui text legal prin Titlul I din Legea nr. 247/2005, în situația imobilelor ocupate de unități și instituții de învățământ din sistemul de stat, unități sanitare și de asistență medico-sociale din sistemul public, instituții publice, *instituții culturale*, necesare și afectate exclusiv și nemijlocit activităților de interes public, de învățământ, de sănătate ori social-culturale, foștilor proprietari sau, după caz,

moștenitorilor acestora, li se restituie imobilul în proprietate cu obligația de a-i menține afectarea pe o perioadă determinată.

Perioada de menținere a afectării de utilitate publică este de până la 3 ani pentru imobilele ocupate de instituții publice și culturale (teatre, opere, biblioteci, muzee) și de până la 5 ani de la data emiterii deciziei sau a dispoziției de restituire pentru imobilele ocupate de unități și instituții de învățământ din sistemul de stat, unități sanitare și de asistență medico-sociale din sistemul public.

Potrivit alin. (3) al art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile restituite după parcurgerea procedurii administrative în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate (de la data deciziei/dispoziției de restituire în natură). În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv va reveni deținătorilor.

De menționat că potrivit alin. (4) al aceluiași articol în cazul în care proprietarul pune la dispoziție un alt imobil corespunzător, care respectă normele și cerințele legale incidente desfășurării adecvate a activității pentru care este afectat imobilul restituit în procedură administrativă, utilizatorul este obligat ca, în termen de 90 de zile, să procedeze la eliberarea acestuia.

Totodată, potrivit modificărilor aduse *Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal* prin prevederile Titlului VII din Legea nr. 247/2005, pe perioada în care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public, acesta va fi scutit de plata impozitului pe clădirea și terenul aferent.

Astfel, dacă anterior intrării în vigoare a acestui act normativ afectarea de utilitate publică a imobilelor notificate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, putea înlătura de la aplicare principiul prevalenței restituirii în natură a imobilelor pentru care s-au depus notificări (principiu ce se regăsește în cuprinsul prevederilor art. 1 alin. (1), art. 7 și art. 9 din Legea nr. 10/2001, republicată), ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005, excepția imposibilității restituirii în natură pe considerentul afectării de interes public este înlăturată.

Însă, potrivit noilor reglementări, *restituirea în natură a imobilelor se va face sub condiția menținerii afectării de utilitate publică* o perioadă determinată. În acest sens, legiuitorul, având în vedere specificul activităților desfășurate în aceste imobile, a considerat oportun introducerea unor termene de grație - 3 și 5 ani - în cadrul cărora afectarea de utilitate publică se menține.

De remarcat faptul că modificările aduse art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, nu restrâng numai domeniile de activitate cărora le sunt aplicabile prevederile acestui articol - în acest sens imobilele ocupate de sedii ale partidelor politice legal înregistrate, de misiuni diplomatice, oficii consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România, precum și de personalul cu rang diplomatic al acestora, nemaiaflându-se sub incidența acestuia - ci delimitează imobilele ce ar putea intra sub incidența acestui text legal în funcție de destinația acestora dată de specificul activității ce se desfășoară în astfel de imobile.

În acest context, raportat la situația de față, subliniem că delimitarea strictă atât a domeniilor de activitate, cât și a destinației imobilelor în funcție de specificul activității reiese din Anexa nr. 2 lit. a) la Legea nr. 10/2001, republicată.

În acest context, față de cele menționate, semnalăm că formularea avută în vedere de semnatarul propunerii legislative înaintate privind modificarea pct. 4 din Anexa nr. 2 lit. a) la Legea nr. 10/2001, republicată, înlătură criteriul delimitării imobilelor ce intră sub incidența acestui text legal în funcție de destinația acestora dată de specificul activității ce se desfășoară în astfel de imobile, criteriu avut în vedere de legiuitor atât pentru a identifica aceste imobile, cât și pentru a stabili perioada menținerii afectățiunii de utilitate publică.

Precizăm în acest context că formularea actuală este limitativă, iar cea propusă de inițiatori este exhaustivă. Mai mult, considerăm că nu se poate pune semnul egalității între situația afectării imobilului desfășurării activității unui teatru, muzeu, opere, biblioteci și cea a afectării unui imobil destinat desfășurării activității unei case de cultură, instituții de spectacole și concerte.

Referitor la prelungirea duratei în care proprietarul este obligat a menține afectățiunea, reamintim faptul că obiectul de reglementare al Legii nr. 10/2001, republicată, constă în restituirea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, deci pentru care foștii proprietari au fost lipsiți de folosință o îndelungată perioadă de timp.

Pentru a nu aduce atingere activităților desfășurate în imobilele ce urmează a fi restituite foștilor proprietari a fost adoptată soluția menținerii afectățiunii pe o perioadă rezonabilă, necesară deținătorilor imobilelor restituite, dar care, în același timp, să nu vatăme proprietarul în exercițiul dreptului său de proprietate recunoscut după urmarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 10/2001.

3. Raportat la prevederile constituționale actuale, adoptarea acestei propuneri legislative ar încălca principiul garantării proprietății private, consacrat de art. 44 din Constituția României, republicată.

Mai mult decât atât, apreciem că după lipsa îndelungată de folosință a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada comunistă și după mai bine de 3 ani de la data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, problema asigurării spațiilor necesare desfășurării activităților instituțiilor publice și culturale, a unităților de învățământ sau de sănătate din sistemul public nu mai poate fi tratată și după scurgerea termenului legal de menținere a afectățiunii speciale - astfel cum este prevăzut la pct. 37 și 38 din Titlul I al Legii nr. 247/2005 - ca o obligație a foștilor proprietari ci, așa cum este și firesc, ca una a statului.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului